

علوی تبار معتقد است برخی اساتید راه سرق علم را در پیش گرفته اند

کولبری علمی دانشجویان برای اساتید

پس از انتشار کتاب «ملاحظات درباره دانشگاه» سید جواد طباطبایی، مجدداً بحث پیرامون مساله دانشگاه و روندهای ناظر بر آن بالا گرفته است. این بحث‌ها هم از جهت پرسش از خود ایده دانشگاه و هم از جهت نقد روندهای حاکم بر دانشگاه صورت گرفته و به موجدی از اظهار نظرها دامن زده است.

به گزارش خبرنگار ایلنا، هدایت علوی تبار، عضو هیئت علمی گروه فلسفه دانشگاه علامه طباطبایی، چند سال پیش با نوشتن مقاله‌ای مفصل به برخی از مناسبات غیر علمی و معیوب در روند کارهای پژوهشی دانشجویان، نظام ارتقای اعضای هیئت علمی و بده‌وبستان‌های میان اساتید و دانشجویان پرداخته بود. اکنون پس از چند سال مجدداً سراغ او رفته‌ایم تا ببینیم آیا آنچه ایشان در آن مقاله متذکر شده بود، همچنان جاری و ساری است یا خیر؟

دیدها و شنیده‌ها حاکی از آن است که برخی اساتید بسیاری از امتیازات اعم از موقعیت شغلی، پژوهشی و... را منوط به اخذ رساله یا خود می‌کنند. یساحتی مقالات و کتب تالیفی و ترجمه دانشجویان را به بهانه‌هایی از جمله گزارش روند رساله یا کار کلاسی به نام خود و لو معدود، تأیید می‌کنند؟

برخی اساتید به علت مشاغل مختلفی که دارند و یا به سبب تدریس بیش از اندازه فرصتی برایشان باقی

نمی‌ماند تا به کارهای علمی بپردازند، برخی نیز اصلاً سواد انجام کار علمی سطح بالا ندارند، به ویژه کسانی که با رابطه وارد دانشگاه شده‌اند. این قبیل اساتید هم برای گرفتن ترفیع و ارتقا و هم برای اینکه در جامعه علمی اسم و رسمی داشته باشند، ناچارند که آثاری را منتشر کنند. برخی از آنها راه سرق علم را در پیش می‌گیرند و اثر حاضر و آماده فرد دیگری را به نام خود جامی‌زنند و یا چند اثر را مونتاژ می‌کنند. از آنجا که این راه خطرات خود را دارد و ممکن است افشا شود برخی دیگر راه امن‌تری را برای گزینند و از دانشجویان به عنوان کارگر علمی استفاده می‌کنند. البته قوانین وزارت علوم نیز راه را برای آنها به خوبی هموار کرده است. در گذشته دانشجویی توانست مقاله‌اش را فقط به نام خودش منتشر کند اما برخی از مدیران در این وزارتخانه، که احتمالاً در زمره اساتیدی بودند که به علت کار اجرائی فرصت نوشتن مقاله نداشتند، قانون منحوس «مقاله مشترک» را وضع و دانشجویان را مجبور کردند که مقاله خود را همراه با نام اساتید چاپ کنند. پس از مدتی تبصره‌ای هم به این قانون افزوده شد و مجله‌ها ملزم شدند که نام اساتید را به عنوان نویسنده مسئول ذکر کنند. در واقع اساتید باید مسئولیت مقاله‌ای را که خودش نوشته است، بپذیرد. این قانون همان چیزی بود که برخی از اساتید می‌خواستند. از آن پس بازار مقاله‌های مشترک داغ شد و اساتیدی که ذکرشان رفت به هر ترفندی متوسل شدند تا دانشجویان را برای چاپ مقاله به سوی خود بکشانند و از حاصل دسترنج آنان به نفع خود استفاده کنند. البته هر اساتیدی که روابط بیشتری داشت دستش برای

چاپ مقاله‌های مشترک باز تر بود. پس از مدتی مقاله‌های مشترک اکثر مقاله‌های مجله‌های علمی-پژوهشی را تشکیل دادند. مسئله فقط مقاله‌گر گرفته از پایان‌نامه نیست، به تدریج کار به جایی رسید که برخی از اساتید دانشجویان دکترا را مجبور کردند که تحقیق درس را به صورت مقاله مشترک علمی-پژوهشی در آورند و اعلام نموده به ارائه گواهی پذیرش مقاله کردند. شاید به همین دلیل باشد که برخی از اساتید نمره درس دکترا را حتی تا یک سال پس از پایان کلاس اعلام نمی‌کنند. همچنین دیده شده است که سردبیر مجله علمی-پژوهشی تحقیق درس دانشجوی کارشناسی ارشد خود را به صورت مقاله مشترک چاپ کرده است، در حالی که خود دانشجو معترف بوده که تحقیق‌اش از لحاظ علمی در حدی نبوده است که به عنوان مقاله چاپ شود. در واقع اساتید از امتیاز سردبیری سوءاستفاده کرده است. در مواردی مقاله علمی-پژوهشی چهار یا حتی پنج نویسنده دارد و دانشجویان تنها نام را همراه با نام مشاور یا سایر اساتید یا حتی دوستانش را در کنار نام خود می‌آورد تا همه از این خوان نعمت بهره‌مند شوند. گاهی نام اساتیدی را بر مقاله مشترک می‌بینیم که هیچ ربطی میان تخصص و حتی اطلاعات او و موضوع مقاله وجود ندارد. در مقابل، گاهی نام دانشجویی بر مقاله مشترک دیده می‌شود که هیچ اطلاعاتی در زمینه موضوع مقاله ندارد و مشخص است که مقاله را اساتید نوشته اما با هدف خاصی نام دانشجویان را در کنار نام خود آورده است!

گاهی اساتید کتابی منتشر می‌کنند اما کار اصلی آن را جمعی از دانشجویان

انجام داده‌اند و اساتید فقط حاصل کار آنان را به صورت موزاییکی کنار هم قرار داده و به صورت کتاب در آورده است. این پدیده‌ای توان «کولبری علمی» نامید زیرا اساتید بر کول دانشجویان سوار می‌شوند و به مقصد و مقصود خود می‌رسند.

گاهی اساتید کتابی منتشر می‌کنند اما کار اصلی آن را جمعی از دانشجویان انجام داده‌اند و اساتید فقط حاصل کار آنان را به صورت کتاب در آورده است. این پدیده را می‌توان «کولبری علمی» نامید زیرا اساتید بر کول دانشجویان سوار می‌شوند و به مقصد و مقصود خود می‌رسند.

انجام داده‌اند و اساتید فقط حاصل کار آنان را به صورت موزاییکی کنار هم قرار داده و به صورت کتاب در آورده است. این پدیده‌ای توان «کولبری علمی» نامید زیرا اساتید بر کول دانشجویان سوار می‌شوند و به مقصد و مقصود خود می‌رسند.

انجام داده‌اند و اساتید فقط حاصل کار آنان را به صورت موزاییکی کنار هم قرار داده و به صورت کتاب در آورده است. این پدیده‌ای توان «کولبری علمی» نامید زیرا اساتید بر کول دانشجویان سوار می‌شوند و به مقصد و مقصود خود می‌رسند.

محصول بهتری برداشت می‌کنند در حالی که قوانین دست و پاگیر کیفیت کار را پایین می‌آورد.

راه‌برون رفتی برای وضعیت نابسامان پایان‌نامه‌ها متصور هستی؟

برای برطرف کردن هر مشکلی باید ریشه آن را خشک‌کنند. از نظر من فساد موجود در زمینه پایان‌نامه چه در طرف دانشجو و چه در طرف اساتید تا اندازه زیادی ریشه در مسائل اقتصادی دارد. دانشگاه بخشی از کشور است و مشکلات کلان جامعه بر دانشگاه و عملکرد دانشجویان و اساتید تأثیر می‌گذارد. در طرف دانشجویان باید بگویم که ما با دو گروه مواجه هستیم: گروهی که مشغول تحصیل هستند و گروهی که فارغ‌التحصیل شده‌اند. گروه اول، به ویژه در رشته‌های علوم انسانی، آینده‌روشنی در انتظارشان نیست و اغلب آنان حتی پس از گرفتن مدرک دکترا نمی‌توانند شغلی در ارتباط با تخصص‌شان پیدا کنند. همین موضوع می‌تواند سبب پاشی و نامیدی آنان شود و انگیزه علمی‌شان را کاهش دهد. برخی از این دانشجویان دلیلی نمی‌بینند که به صرف وقت زیاد پایان‌نامه خوبی بنویسند و ترجیح می‌دهند پایان‌نامه را بخرند و وقت خود را صرف کارهایی بکنند که از نظرشان مهم‌تر است. برخی دیگر چون می‌دانند در آینده نمی‌توانند در رشته خود شغلی پیدا کنند از همان زمان دانشجویی شغلی ولو دون پایه دست و پایی می‌کنند و مدرک دانشگاهی را هم فقط برای افزایش حقوق در آن مشغول می‌خواهند. این دانشجویان باتوجه به مشغله کاری اصلاً فرصتی برای نوشتن پایان‌نامه ندارند و ناچاراً طبیعی است که به فروشندگان پایان‌نامه روی آورند. گروه دوم فال‌التحصیلان بیکار هستند که باید به نحوی خرج زندگی خود را در آورند و چون گروه اول مشتری‌های خوبی هستند دست به کار نگارش و فروش پایان‌نامه می‌زنند. تا زمانی که مشکلات اقتصادی جامعه بر طرف نشود نمی‌توان انتظار داشت که بازار خرید و فروش پایان‌نامه برچیده شود، اما به عنوان راه حل موقت بهترین راه نظارت جدی اساتید بر فرآیند نگارش پایان‌نامه است. در طرف اساتید نیز عوامل اقتصادی ریشه اصلی مشکل است. اساتیدی که به تعداد زیاد پایان‌نامه قبول می‌کنند و در مواردی فقط در دانشگاه محل خدمتشان راهنمایی و مشاوره بیش از ۲۰ پایان‌نامه را بر عهده دارند این کار را برای رضای خدا یا پیشرفت علم و دانش انجام نمی‌دهند بلکه نفع مالی مدنظر است. معلوم است که چنین استادی نمی‌تواند وقت کافی به هر پایان‌نامه اختصاص دهد.

از نظر من فساد موجود در زمینه پایان‌نامه چه در طرف دانشجویان و چه در طرف اساتید تا اندازه زیادی ریشه در مسائل اقتصادی دارد. دانشگاه بخشی از کشور است و مشکلات کلان جامعه بر دانشگاه و عملکرد دانشجویان و اساتید تأثیر می‌گذارد.

آیا باید مرجعی مستقل برای راستی آزمایی پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویان و همچنین مقالات و کتاب‌های اساتید تشکیل شود؟

در مورد پایان‌نامه اولین مرجع، راهنما و مشاور هستند و آنان باید در ازای پولی که می‌گیرند پایان‌نامه را به خوبی ارزیابی کنند. در مرحله آخر نیز داور به جمع آنان اضافه می‌شود و همان‌طور که از نامش پیداست وظیفه‌اش داوری و ارزیابی پایان‌نامه است. مشکل اینجاست که این افراد گاهی وظیفه خود را به درستی انجام نمی‌دهند. نظر من این است که داور پایان‌نامه باید مانند داور مقاله علمی-پژوهشی ناشناس باشد یعنی نام دانشجو، راهنما و مشاور به داور و همچنین نام داور به دانشجو، راهنما و مشاور گفته نشود.

در این صورت داور می‌تواند با آزادی کامل کارش را انجام دهد. البته اگر او پایان‌نامه را به طور کلی تأیید کرد در جلسه دفاع شرکت می‌کند و نظرش را در مورد جزئیات می‌گوید، اما اگر آن را رد کرد نامش محرمانه باقی می‌ماند. وجود سلازماتی برای ارزیابی آثار علمی مشکلات خاص خود را دارد. سازمان خصوصی چنین کاری را بر عهده نمی‌گیرد زیرا از این کار درآمدی عاید نمی‌شود.

اگر فرهنگ نقد گسترش پیدا کند و در نتیجه، هر اثری به درستی ارزیابی شود، اثر خوب اثر بد جدا می‌شود و دیگر کسی نمی‌تواند با تولید انبوه آثار کم‌مایه برای خودش شهرت کاذب به دست آورد و سواد اندکش را با صفحات آثار متعددش پنهان کند و در عالم علم «بساط بسازد و فروشی» راه بیندازد.

از گوشه و کنار

حناچی خبر داد:

رشد ۱۸ درصدی حاشیه‌نشینی در تهران

شهردار تهران گفت: رشد سکونت در حاشیه‌های شهر تهران ۱۸ درصد شده است. به گزارش ایلنا، بیروز حناچی، در یازدهمین جشنواره پژوهش و نوآوری در مدیریت شهری افزود: اگر هدف ما افزایش قیمت مسکن در شهر باشد، شهرها به حاشیه‌هدایت می‌شوند و با اشاره به اینکه رشد سکونتگاهی در تهران در صد است، در حالی که در حاشیه‌های شهر ۱۸ درصد شده است؛ تصریح کرد: اکنون دویازدهم در مجلس مطرح است که امیدواریم بتواند نقطه عطفی را برای شهر رقم بزند.

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی: مکان‌هایی برای بیان نظرات مردم تعیین شود

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی با بیان اینکه جامعه مدنی باید بتواند اعتراض خود را بیان کند، گفت: جامعه مدنی باید بتواند در چارچوب قانون و ضوابط اعتراض خود را بیان کند و دولت باید یک مکان مشخص برای این منظور در نظر بگیرد. «سعید رضا عاملی» در پاسخ به این پرسش خبرنگار ایلنا که «در نظر گرفتن مکان مشخص برای اعتراضات در وجود دارد که اعتراضات در یک مکان مشخص برگزار شود تا به خیابان‌ها کشیده نشود؟» گفت: به هر حال زمانی که لازم است، صدای جامعه شنیده شود، باید با یک روشی این اتفاق بیافتد. به گفته‌ی او، اگر صدای جامعه در یک جایگاه مشخص شنیده نشود، ممکن است تبدیل به یک اعتراض بد و خشن شود و برای جلوگیری از اعتراضات خشن، یکی از راه‌حل‌ها این است که مردم بتوانند در یک مکان مشخص حرفشان را بزنند.

توضیح وزیر آموزش و پرورش درباره کیک‌های آلوده به قرص

وزیر آموزش و پرورش درباره وجود کیک‌های مشکوک و آلوده به قرص در مدارس توضیحاتی ارائه کرد. به گزارش ایسنا، محسن حاجی میرزایی در حاشیه مراسم تجلیل از پژوهشگران و فناوریان برتر دانش آموزی، گفت: این کیک‌ها لزوماً در مدرسه یافت نشده‌اند و برخی استان‌ها داخل بعضی از کیک‌ها قرص‌هایی قرار داده شده که بررسی‌ها نشان می‌دهد این کار در فرآیند تولید اتفاق نیفتاده است. وی توصیه کرد بوفه‌های مدارس منحصر از مراکز رسمی توزیع، اقدام مورد نیاز دانش آموزان را خریداری کنند و اولیایم به این امر نظارت داشته باشند. به گفته وزیر آموزش و پرورش، مسئولان امنیتی در صدد پیدا کردن عوامل این کار هستند.

نامه محیط زیست برای توقف پیش‌فروش خودروهای یورو ۴

سازمان حفاظت محیط زیست در نامه‌ای به مدیرعامل شرکت ایران خودرو، توقف پیش‌فروش خودروی این شرکت را خواستار شد. به گزارش ایسنا، سازمان حفاظت محیط زیست در واکنش به پیش‌فروش چهار محصول یورو ۴ نامهای خطاب به مدیرعامل شرکت ایران خودرو ارسال و تأکید کرده است که در صورت پیش‌فروش این خودروها، سازمان حفاظت محیط زیست پیگیری قانونی را در دستور کار خود قرار خواهد داد.

ورود دو قلابه توله شیر سفید آفریقایی به ایران

مدیر مرکز نگهداری از حیات وحش پارک چمران از ورود دو قلابه توله شیر سفید به ایران خبر داده است. به گفته شیردل، نوری این دو توله شیر سفید بعد از دو ماه تلاش و طی کردن روند اداری و اخذ مجوزهای لازم از کشور آفریقای جنوبی به صورت هوایی وارد کشور شدند. به گفته نوری، شیر سفید از کمیاب‌ترین گونه شیرهای جهان است و یکی از این شیرها ماده دیگری نر است.

نیز بر اثر مسمومیت با گاز CO فوت کرده‌اند. بیشترین فوتی ناشی از مسمومیت با CO در استان‌های آذربایجان شرقی با ۱۳ نفر، آذربایجان غربی با ۱۲ نفر و فارس با ۱۰ نفر بوده است.

اقدامات پیشگیرانه

افراد می‌توانند با اقدامات ساده پیشگیرانه به مراکز درمانی اعزام شده‌اند که بیشترین مسموم‌اعزامی در استان‌های خراسان رضوی با ۲۲۴ نفر، تهران با ۲۲۲ نفر، فارس با ۱۶۰ نفر، آذربایجان شرقی با ۱۶۹ نفر بوده است. ۱۰۶ نفر

در اجاق گاز یا شویمینه هیچ چیزی نسوزانید.

در منزل دستگاه‌های اخطار دهنده مونوکسید کربن نصب کنید.

خانه خود را با اجاق گاز گرم نکنید.

همه روز نه‌های جریان هوای خانه را مسدود نکنید.

از نصب آبگرم‌کن در حمام خودداری کنید.

هیچ وقت خودرو، موتورسیکلت و وسیله نقلیه خود را در گاز از باد بسته روشن نکنید.

از اول مهر تاکنون ۲۳۲۸ مسموم و ۱۰۶ فوتی گزارش شده است

مونوکسید کربن؛ قاتل خاموش زمستانی

باز نزدیک شدن به زمستان خطر مسمومیت با CO افزایش می‌یابد. CO یک گاز بی‌بو و نامرئی است و به همین دلیل به آن قاتل خاموش می‌گویند. آگروز اتومبیل رایج‌ترین منبع CO است، اما اجاق گاز، بخاری‌ها و کوره‌های زغال سنگ نیز آن را تولید می‌کنند. هنگامی که این وسایل به‌طور نامناسب تنظیم شده و در فضاهای با تهویه ضعیف مورد استفاده قرار می‌گیرند، خطر مسمومیت با مقادیر بالای CO افزایش می‌یابد.

اگر چه همه افراد مستعد مسمومیت با CO هستند، نوزادان، افراد مسن و افراد دارای مشکلات تنفسی به ویژه در معرض خطر هستند. از آنجا که CO نامرئی و بی‌بو است، مهم است که علائم مسمومیت با CO را بشناسید. علائم شایع مسمومیت با گاز CO از این قرارند: سردرد، سرگیجه، ضعف، تهوع، استفراغ، درد قفسه‌سینه، سر درگمی افرادی که در حالت خواب هستند و یا از مشروبات الکلی استفاده کرده‌اند، ممکن است متوجه این علائم نشده و جان خود را در اثر این مسمومیت از دست بدهند.

بنا بر اعلام روابط عمومی سازمان اورژانس کشور، استفاده از آبگرم‌کن یا بخاری‌های مستعمل یا دارای نقص فنی و فاقد دودکش یا دارای دودکش بدون عملکرد مناسب در منزل بیشترین موارد ابتلا به مسمومیت را تشکیل می‌دهند. از آن‌جا که تمایل این گاز برای ترکیب با هموگلوبین خون ما ۲۵۰ برابر بیش از اکسیژن است؛ با بالا رفتن درصد آن در هوای اتاق، به سرعت باعث ایجاد مسمومیت خواهد شد و اکسیژن‌رسانی به بافت‌های مختلف بدن از جمله مغز و قلب را دچار اختلال می‌کند که به علت بی‌رنگ و بی‌بو بودن این گاز، ممکن است وجود آن در محیط تا زمان ایجاد علائم مسمومیت شدید مورد توجه واقع نشود.

در ایران، مسمومیت ناشی از مونوکسید کربن، عامل ۱۳ درصد مرگ‌های ناشی از مسمومیت در سال است.

۲۳۲۸ مسموم و ۱۰۶ فوتی بر اثر گاز گرفتگی

خدمات اورژانس پیش بیمارستانی اعلام کرد از ۱ مهر تا ۲۲ آذر امسال ۲۳۲۸ نفر در ۳۱ استان کشور با گاز CO مسموم شده‌اند و بیشترین مسمومیت با CO در استان‌های تهران با ۴۸۹ نفر، خراسان رضوی با ۲۵۸ نفر، فارس با ۲۳۱ نفر و آذربایجان شرقی با ۱۸۴ نفر بوده است.

همچنین ۱۷۰۰ مسموم توسط آمبولانس‌های اورژانس پیش بیمارستانی به مراکز درمانی اعزام شده‌اند که بیشترین مسموم‌اعزامی در استان‌های خراسان رضوی با ۲۲۴ نفر، تهران با ۲۲۲ نفر، فارس با ۱۶۰ نفر، آذربایجان شرقی با ۱۶۹ نفر بوده است. ۱۰۶ نفر